

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **Mgr. J. K.**

proti

žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Kounicova 67, 601 67 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2023, č. j.
SČ/71310/4075/2023/EXPŘ/RN

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Exekučním příkazem ze dne 29. 5. 2023, č. j. SČ/71310/4075/2023/EXPŘ (dále jen „exekuční příkaz“), žalovaný nařídil vůči žalobkyni coby dlužnici daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb ve výši 4 740 Kč. Exekuční

příkaz vycházel z výkazu nedoplatků ze dne 29. 5. 2023, č. j. SČ/71310/4075/2023/EXPŘ/VN (dále jen „výkaz nedoplatků“), v němž byly evidovány následující položky (nedoplatky místního poplatku za odpad):

- pohledávka „Zvýšení r. 2021“, rozhodnutí č. j. ŽP/5002/23/HPS/1, vydané dne 6. 1. 2023, splatné dne 25. 3. 2023, vykonatelné dne 25. 3. 2023, částka 900 Kč,
- pohledávka „Poplatek r. 2022“, rozhodnutí č. j. ŽP/5502/23/HPS/1, vydané dne 19. 1. 2023, splatné dne 31. 5. 2022, vykonatelné dne 8. 4. 2023, částka 670 Kč,
- pohledávka „Poplatek r. 2022“, rozhodnutí č. j. ŽP/5501/23/HPS/4, vydané dne 6. 1. 2023, splatné dne 31. 5. 2022, vykonatelné dne 25. 3. 2023, částka 670 Kč,
- pohledávka „Zvýšení r. 2022“, rozhodnutí č. j. ŽP/5502/23/HPS/1, vydané dne 19. 1. 2023, splatné dne 12. 4. 2023, vykonatelné dne 8. 4. 2023, částka 1 000 Kč,
- pohledávka „Zvýšení r. 2022“, rozhodnutí č. j. ŽP/5501/23/HPS/4, vydané dne 6. 1. 2023, splatné dne 25. 3. 2023, vykonatelné dne 25. 3. 2023, částka 1 000 Kč.

2. Proti exekučnímu příkazu podala žalobkyně dne 12. 7. 2023 námitku podle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění (dále jen „daňový řád“), kterou doplnila podáním doručeným žalovanému dne 8. 9. 2023. Namítala, že žádné z pěti rozhodnutí, jež jsou uvedena ve výkazu nedoplatků nebylo žalobkyni doručeno a nemohlo se stát způsobilým exekučním titulem pro nenaplnění minimálně podmínky formální vykonatelnosti. Rovněž namítala, že jí nebyl doručen výkaz nedoplatků. Výkaz nedoplatků není správný, je opatřen nesprávným potvrzením o vykonatelnosti, nespĺňuje zákonné požadavky pro takový exekuční titul a jsou v něm uvedeny pohledávky odpovídající žalobkyni řádně a včas uhrazeným poplatkům. Žalobkyně uvedla, že poplatky za 2021 a 2022 (a 2023) řádně uhradila, platba byla nezaměnitelně označena a není splněna podmínka pro zvýšení (např. poplatek r. 2022 žalobkyně uhradila dne 7. 1. 2022). Exekuční tituly tak nemohou obstát. Žalobkyně také namítala, že správce daně jí od roku 2018 svévolně vyměřuje poplatek za komunální odpad i za „Byt č. X, X“, přičemž ignoruje, že v budově je hlášena (na základě souhlasu žalobkyně z roku 2021) k trvalému pobytu osoba, která řádně hradí poplatky za komunální odpad. Žalobkyně uvedla, že exekuční řízení je vedeno pro vymožení pohledávek, pro které správce daně nedisponuje vykonatelnými exekučními tituly (s ohledem na absenci jejich doručení žalobkyni). Žalobkyně se s exekučními tituly seznámila z vlastní iniciativy v rámci nahlížení do spisu. Za dané situace neměla možnost uplatnit odvolací důvody, pro které by exekuční tituly nemohly obstát. Žalobkyně namítala porušení zásady legality (§ 5 daňového řádu).
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že poplatkovou povinnost stanovil v souladu se zákonem hromadnými předpisnými seznamy (§ 147 odst. 1 daňového řádu), které byly doručovány podle § 49 a § 50 daňového řádu (tj. veřejnou vyhláškou a třicátý den po jejich zpřístupnění). Nabyly právní moci a jsou vykonatelné. Žalovaný konstatoval, že povinnost doručovat daňovým dlužníkům výkaz nedoplatků sestavený z evidence daní daňový řád neukládá. Žalovaný upozornil žalobkyni na § 152 daňového řádu s tím, že pokud existují

časově starší nedoplatky (s dřívějším datem splatnosti), řadí se přijaté úhrady podle zákonem stanoveného pořadí. Žalobkyně se mylí, pokud je přesvědčena, že úhradou provedenou dne 7. 1. 2022 je zaplacen poplatek na rok 2022. Žalovaný dále uvedl, že informaci o osobě s trvalým pobytem hlášeným v bytě č. X, X, sdělila žalobkyně žalovanému až dne 8. 9. 2023 (v rámci doplnění námitky). Žalobkyně přitom měla povinnost oznámit tuto skutečnost žalovanému do 15 dnů ode dne, kdy nastala skutečnost mající vliv na poplatkovou povinnost (čl. 6 obecně závazné vyhlášky č. 16/2019 účinné do 31. 12.2021). Žalobkyně neměla spoléhat na to, že informace z evidence obyvatel bude bez její součinnosti předána žalovanému (Oddělení evidence obyvatel MMB je orgán odlišný od žalovaného). Ačkoli má žalovaný informace o osobách hlášených na adresách v Brně (poskytnuté Oddělením evidence obyvatel MMB), není bez součinnosti s vlastníkem konkrétní nemovitosti (bytu) schopen jednoznačně určit, která osoba ze seznamu přihlášených se „váže“ k bytu na dané adrese. Žalovaný dodal, že v souvislosti s informací žalobkyně o přihlášené osobě, zrušil poplatkovou povinnost za byt č. X, X pro rok 2023, jelikož tato nebyla dosud vyměřena rozhodnutím. Žalovaný s ohledem na výše uvedené nepřisvědčil námitce žalobkyně, že postupoval v rozporu se zásadou zákonnosti (§ 5 daňového řádu), ani námitce, že žalobkyně neměla možnost „uplatnit odvolací důvody, pro které by exekuční tituly neobstály“. V závěru napadeného rozhodnutí žalovaný informoval žalobkyni, že na jejím osobním daňovém účtu eviduje nedoplatek ve výši 670 Kč, a to za poplatkovou povinnost z titulu přihlášeného trvalého pobytu v obci za rok 2023, přičemž lhůta splatnosti uplynula 31. 5. 2023.

II. Obsah žaloby

4. Podle žalobkyně byl napadeným rozhodnutí porušen daňový řád. Žalovaný se nevypořádal se všemi námitkami a rozhodnutí tím zatížil vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti. Skutkový stav věci nebyl zjištěn tak, aby o tom nebyly důvodné pochybnosti. Procesním postupem žalovaného byla žalobkyně na svých právech krácena, kdy od počátku docházelo k porušování pravidel pro doručování. Žalovaný listiny vůbec nedoručoval, ačkoli je žalobkyně známého pobytu, na adrese trvalého pobytu se zdržuje, má řádně označenou poštovní schránku i řádně označený zvonek. Žalobkyni tak bylo odepřeno právo hájit svá práva.
5. Žalovaný nemůže disponovat pravomocným a vykonatelným exekučním titulem, neboť žádný takový titul nedoručil v souladu s daňovým řádem. Žalobkyni nebyl doručen výkaz nedoplatků ani žádné rozhodnutí, které je v něm uvedeno. S výkazem nedoplatků a v něm zmíněnými rozhodnutími se seznámila až v rámci nahlížení do spisu.
6. Žalovaný nesprávně použil hromadný předpisový seznam. Podle žalobkyně se nejedná o institut určený k doručování individuálních rozhodnutí. Veřejnou vyhláškou nebo hromadným předpisovým seznamem není možné doručovat individuální rozhodnutí o právech a povinnostech osobě známého pobytu, která si řádně přebírá korespondenci, a navíc se jedná o spornou daňovou povinnost. Po žalobkyni nelze požadovat, aby kontrolovala úřední desku.
7. Doručování probíhalo v celém řízení v rozporu s daňovým řádem a případně i se správním řádem. Žalovaný námitky žalobkyně posoudil nesprávně, čímž učinil napadené rozhodnutí nezákonným.

8. Žalobkyně má za to, že není možné evidovat trvalý pobyt k bytům. Proto po ní žalovaný nemohl požadovat, aby prokázala nebo do 15 dnů oznámila, že v bytové jednotce v jejím vlastnictví, je přihlášena osoba k trvalému pobytu. To způsobuje nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně neměla takovou povinnost, neboť nedošlo ke změně okolností pro stanovení daně. Žalobkyni nikdy povinnost z žalovaným tvrzeného důvodu nevznikla, a tudíž nemohlo dojít ke změně poplatkové povinnosti přihlášením další osoby k trvalému pobytu.
9. Nadto žalovaný označuje danou bytovou jednotku jako „byt č. X, k. ú. X, LV X“, což je označení v rozporu s občanským zákoníkem a zákonem a vyhláškou, které se vztahují k vedení a evidenci katastru nemovitostí. To rovněž způsobuje nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí.
10. Napadené rozhodnutí je zmatečné, neboť do něj žalovaný začlenil rozhodnutí o zrušení poplatkové povinnosti za byt č. X, X pro rok 2023. Takové rozhodnutí do napadeného rozhodnutí nepatří. Navíc není možné zrušit neexistující poplatkovou povinnost. Stejně tak nepatří do napadeného rozhodnutí výčet toho, co žalovaný považuje za pochybení žalobkyně, nebo vyjádření žalovaného o domnělém evidovaném nedoplatku. To přispívá k nezákonnosti (nepřezkoumatelnosti) a zmatečnosti rozhodnutí.
11. Pokud žalovaný není schopen určit, která osoba se „váže“ k bytu na dané adrese, je vyhláška Magistrátu města Brna (dále jen „MMB“) v rozporu s právními předpisy vyšší právní síly a neumožňuje jednoznačné stanovení daňové (poplatkové) povinnosti. Pak je na místě takovou vyhlášku zrušit.
12. Žalobkyně poukazuje na povinnost žalovaného řádně odůvodnit rozhodnutí. Považuje je za nezákonné.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhuje podanou žalobou zamítnout, jelikož vznesené námitky považuje za nedůvodné. Odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje ke každému žalobnímu bodu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Žalobkyně namítala, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami žalobkyně a rozhodnutí tím zatížil vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti. V míře obecnosti odpovídající dané námitce krajský soud uvádí, že napadené rozhodnutí žalovaného poskytuje jasný obraz o tom, z jakého důvodu považuje žalovaný argumentaci žalobkyně uplatněnou v námitce proti exekučnímu příkazu za nedůvodnou, jaký skutkový stav vzal za prokázaný, jak interpretoval právní úpravu a jak ji aplikoval na posuzovanou věc. Daná námitka je nedůvodná.
16. Dalšími žalobními námitkami žalobkyně zpochybňuje existenci pravomocného a vykonatelného exekučního titulu.

17. K tomu krajský soud uvádí, že existence vykonatelného exekučního titulu je základním předpokladem nařízení daňové exekuce [§ 178 odst. 2 písm. d) daňového řádu].
18. Výčet exekučních titulů je obsažen v § 176 odst. 1 daňového řádu. V daném výčtu je i výkaz nedoplatků [§ 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu], který je exekučním titulem v posuzované věci.
19. Výkaz nedoplatků musí obsahovat označení správce daně, který výkaz nedoplatků vydal, číslo jednací, označení daňového subjektu, který neuhradil nedoplatek, údaje o jednotlivých nedoplatcích, podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, potvrzení o vykonatelnosti a den, k němuž je výkaz nedoplatků sestaven (§ 176 odst. 2 daňového řádu).
20. Výkaz nedoplatků je veřejnou listinou, kterou sestavuje správce daně na základě údajů evidence daní, není rozhodnutím, ale pouze vnitřním dokladem správce daně. Výkaz nedoplatků se dlužníkovi nedoručuje a nejsou proti němu přípustné opravné prostředky. Vzhledem k absenci opravných prostředků judikatura (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Afs 52/2015-59, č. 3455/2016 Sb. NSS, nebo ze dne 15. 11. 2018, č. j. 5 Afs 342/2017-40, č. 3825/2019 Sb. NSS) připouští, že i v exekučním řízení lze namítat věcnou nesprávnost výkazu nedoplatků a věcnou správnost výkazu nedoplatků může posoudit i soud v rámci žaloby proti exekučnímu příkazu, resp. proti rozhodnutí o námitce podle § 159 daňového řádu.
21. Soudní přezkum výkazu nedoplatků je však omezen na hodnocení toho, zda nedoplatky uvedené ve výkazu byly dostatečně a nezaměnitelně identifikovány tak, aby bylo možné bez obtíží ověřit, pro které (konkrétní) nedoplatky byla exekuce na majetek žalobce vedena. Před správním soudem již nelze úspěšně namítat nezákonnost či jakékoli vady (kromě nicotnosti) rozhodnutí uvedených ve výkazu nedoplatků. Tato již nelze jakkoli v řízení exekučním přezkoumávat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2018, č. j. 5 Afs 342/2017-40).
22. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že výkaz nedoplatků coby dokument interní povahy nebylo třeba žalobkyni doručovat. Nicméně jakožto podklad pro vydání exekučního příkazu musel splňovat judikaturou vymezené požadavky na přezkoumatelnost.
23. Krajský soud ověřil, že výkaz nedoplatků obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti.
24. Ve výkazu nedoplatků dále žalovaný popsal, z jakých rozhodnutí plynuly jednotlivé nedoplatky. Konkrétně žalovaný označil pět pohledávek na základě tří rozhodnutí. Každý nedoplatek je tak identifikovatelný prostřednictvím označení pohledávky a čísla jednacího daného rozhodnutí, na základě kterého daný nedoplatek vznikl. Dále jsou ve výkazu nedoplatků uvedena data vydání a vykonatelnosti daných rozhodnutí a data splatnosti nedoplatků. Totožné údaje jsou pak uvedeny i v exekučním příkazu.
25. Krajský soud ověřil, že ve spise jsou rozhodnutí zmíněná ve výkazu nedoplatků založena. Konkrétně se jedná o rozhodnutí ze dne 6. 1. 2023, č. j. ŽP/5002/23/HPS označené jako „Hromadný předpisný seznam č. 2021/000206/HPS na místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů za kalendářní rok 2021“, rozhodnutí ze dne 6. 1. 2023, č. j. ŽP/5501/23/HPS označené jako „Hromadný předpisný seznam č. 2022/000001/HPS na místní poplatek za obecní systém

odpadového hospodářství za kalendářní rok 2022“, a rozhodnutí ze dne 19. 1. 2023, č. j. ŽP/5502/23/HPS označené jako „*Hromadný předpisný seznam č. 2022/000002/HPS na místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství za kalendářní rok 2022*“. Krajský soud údaje v exekučním příkazu a výkazu nedoplatků s danými rozhodnutími založenými ve spise porovnal a neshledal v nich žádné odlišnosti.

26. Dále soud posuzoval k námitce žalobkyně vykonatelnost výkazu nedoplatků.
27. Výkaz nedoplatků potvrzuje vykonatelnost nedoplatků v něm uvedených. Žalobkyně namítala, že jí podkladová rozhodnutí (tj. rozhodnutí, ze kterých plynuly jednotlivé nedoplatky), nebyla řádně doručena.
28. O poplatkové povinnosti žalobkyně žalovaný rozhodl hromadnými předpisnými seznamy. Takový postup žalovanému výslovně umožňoval § 11 odst. 1 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích, v rozhodném znění (zvýrazněno soudem): *Nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu správce poplatek poplatku platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.*
29. Pravidla pro doručování hromadného předpisného seznamu stanoví § 50 daňového řádu. *Pokud zákon stanoví, že správce daně stanoví daňovým subjektům daň hromadným předpisným seznamem, zpřístupní správce daně hromadný předpisný seznam k nahlédnutí po dobu nejméně 30 dnů; označení daně, jakož i místo a dobu, kdy lze do hromadného předpisného seznamu nahlédnout, zveřejní správce daně veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsí po dobu nejméně 30 dnů (odst. 1). Za den doručení hromadného předpisného seznamu se považuje třicátý den po jeho zpřístupnění (odst. 2). Při nahlédnutí do hromadného předpisného seznamu jsou daňovému subjektu zpřístupněny pouze údaje týkající se jemu stanovené daně (odst. 3).*
30. Krajský soud ze spisového materiálu ověřil následující skutečnosti:
31. Veřejnou vyhláškou ze dne 6. 1. 2023, č. j. ŽP/5002/23/HPS, žalovaný oznámil místo a dobu, kdy lze ode dne 6. 1. 2023 do dne 6. 2. 2023 nahlédnout do hromadného předpisného seznamu č. 2021/000204/HPS, jímž se v něm uvedeným poplatníkům stanovuje místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a využívání a odstraňování komunálních odpadů za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021. Podle potvrzení o vyvěšení z elektronického systému spisové služby byla veřejná vyhláška vyvěšena od 6. 1. 2023 do 6. 2. 2023. Daný hromadný předpisný seznam byl doručen žalobkyni 6. 2. 2023 (§ 50 odst. 2 daňového řádu), lhůta pro odvolání jí uplynula dne 8. 3. 2023 (§ 109 odst. 4 daňového řádu). Hromadný předpisný seznam nabyt právní moci dne 9. 3. 2023 a stal se vykonatelným dne 25. 3. 2023 (uplynutím lhůty k plnění 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí).
32. Veřejnou vyhláškou ze dne 6. 1. 2023, č. j. ŽP/5501/23/HPS, žalovaný oznámil místo a dobu, kdy lze ode dne 6. 1. 2023 do dne 6. 2. 2023 nahlédnout do hromadného předpisného seznamu č. 2022/000001/HPS, jímž se v něm uvedeným poplatníkům stanovuje místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství za období od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022. Podle potvrzení o vyvěšení z elektronického systému spisové služby byla veřejná vyhláška vyvěšena od 6. 1. 2023 do 6. 2. 2023. Daný hromadný předpisný seznam byl doručen žalobkyni 6. 2. 2023 (§ 50 odst. 2 daňového řádu), lhůta pro odvolání jí uplynula dne 8. 3. 2023 (§ 109 odst. 4 daňového řádu). Hromadný předpisný seznam nabyt právní moci dne 9. 3. 2023 a stal se vykonatelným dne 25. 3. 2023 (uplynutím lhůty k plnění 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí).

33. Veřejnou vyhláškou ze dne 19. 1. 2023, č. j. ŽP/5502/23/HPS, žalovaný oznámil místo a dobu, kdy lze ode dne 19. 1. 2023 do dne 20. 2. 2023 nahlédnout do hromadného předpisného seznamu č. 2022/000002/HPS, jímž se v něm uvedeným poplatníkům stanovuje místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství za období od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022. Podle potvrzení o vyvěšení z elektronického systému spisové služby byla veřejná vyhláška vyvěšena od 19. 1. 2023 do 20. 2. 2023. Daný hromadný předpisný seznam byl doručen žalobkyni 20. 2. 2023 (§ 50 odst. 2 daňového řádu), lhůta pro odvolání jí uplynula dne 22. 3. 2023 (§ 109 odst. 4 daňového řádu). Hromadný předpisný seznam nabyt právní moci dne 23. 3. 2023 a stal se vykonatelným dne 8. 4. 2023 (uplynutím lhůty k plnění 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí).
34. S ohledem na výše uvedené nelze přisvědčit námitkám žalobkyně, že zde neexistují vykonatelný exekuční titul či vykonatelná podkladová rozhodnutí, nebo že žalovaný při doručování nerespektoval daňový řád, což bránilo žalobkyni hájit svá práva. Naopak, na základě výše uvedeného má soud za prokázané, že vydání hromadných předpisných seznamů a jejich doručování žalobkyni proběhlo v souladu se zákonem.
35. Proti shora zmíněným rozhodnutím (hromadným předpisným seznamům) mohla žalobkyně podat odvolání, a není tedy nutné, aby jejich zákonnost musel hodnotit zdejší soud přezkoumávající napadené rozhodnutí (tj. rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu). Žalobkyni nic nebránilo, aby v rámci řádných opravných prostředků proti výše zmíněným rozhodnutím (hromadným předpisným seznamům) namítala jejich nezákonnost z důvodu, že jí nebylo možné vyměřit poplatkovou povinnost z titulu vlastnictví bytu, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba. Výtky žalobkyně vůči postupu žalovaného, který předcházel vydání hromadných předpisných seznamů a námitky směřující vůči hromadným předpisným seznamům, by mohl soud posuzovat jen v rámci žalob proti nim směřujícím. Daná argumentace však již není rozhodná v případě nařízení exekuce. Ani okolnost, zda žalobkyně měla povinnost označit správci daně osobu, která je v jejím bytě hlášena k pobytu, resp. zda je taková povinnost splnitelná, se při nařízení exekuce nezkoumá.
36. Krajský soud nepřehlédl, že žalovaný se obdobnými tvrzeními žalobkyně ohledně nezákonnosti vyměřeného poplatku za komunální obsah v napadeném rozhodnutí věcně zabýval. Učinil tak nad rámec nezbytného odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť postačovalo, aby dané námitky shledal nerelevantními, jelikož rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu neslouží k přezkumu zákonnosti vyměřené poplatkové povinnosti či k obhajování správnosti postupu žalovaného vedoucího ke stanovení poplatkové povinnosti žalobkyni. Skutečnost, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil k zákonnosti poplatkové povinnosti a správnosti postupu při jejím vyměření však současně nepředstavuje důvod, pro který by měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit. Soud nebude (a to ani k námitkám žalobkyně) správnost daných závěrů žalovaného hodnotit, neboť by tím vybočil z mezí soudního přezkumu v řízení o žalobě, kterou žalobkyně brojí proti rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu, a který je do určité míry omezený a koncentruje se na případné „vybočení“ z řádné daňové exekuce založené na principu proporcionality. Námitkami proti exekučnímu příkazu totiž nelze brojit proti samotnému daňovému nedoplatku, stanovenému samostatným rozhodnutím, a následný soudní přezkum tedy „může být zaměřen zejména na vhodnost a proporcionalitu způsobu a rozsahu provedení exekuce, na vykonatelnost exekučního titulu, na jeho právní účinnost vůči povinnému

apod., nikoliv již na přezkum důvodnosti samotného exekučního titulu“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004-54, publikovaný pod č. 791/2006 Sb. NSS). Správní soud se při přezkumu rozhodnutí vydaného v exekučním řízení nemůže zabývat skutečnostmi, které nastaly v řízení vyměřovacím - zde před vydáním vykonatelného výkazu nedoplatků (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75). Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 As 138/2014-39, případné vady rozhodnutí, jímž bylo plnění uloženo, či vady řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno, nejsou pro nařízení exekuce, resp. pro platnost exekučního titulu, relevantní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 As 138/2014-39). Výjimkou by byly pouze natolik závažné vady rozhodnutí, které by způsobily jeho nicotnost. Takové vady krajský soud neshledal.

37. Žalobkyně dále namítala, že žalobce v napadeném neoznačuje správně bytovou jednotku, v souvislosti s jejímž vlastnictvím byla žalobkyni vyměřena poplatková povinnost. Označení užitá žalovaným je podle žalobkyně v rozporu zejména s občanským zákoníkem a zákonem a vyhláškou vztahujícím se k vedení a evidenci katastru nemovitostí. To má podle žalobkyně za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K tomu krajský soud uvádí, že označení bytové jednotky žalovaným jako „Byt č. X, k.ú. X, LV X“ umožňuje dostatečně a nezaměnitelně tuto jednotku identifikovat. Žalobkyně přitom nespécifikuje, jak konkrétně byla tímto označením krácena na svých právech. Krajský soud dané námitce nepřisvědčil.
38. Jako nedůvodnou shledal krajský soud také námitku, že napadené rozhodnutí je zmatečné, nepřezkoumatelné a nezákonné, neboť do něj bylo začleněno rozhodnutí o zrušení poplatkové povinnosti žalobkyně. K tomu krajský soud konstatuje následující. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že jelikož žalobkyně specifikovala v námitce proti exekučnímu příkazu osobu, která je přihlášena k trvalému pobytu v její výše zmíněné bytové jednotce, „*zrušil správce daně poplatkovou povinnost za byt č. X, X pro rok 2023, jelikož tato nebyla dosud vyměřena rozhodnutím.*“ Jedná se přitom o pouhou informaci nad rámec rozhodnutí, která se vztahuje k poplatkové povinnosti žalobkyně pro rok 2023. Žalobkyně přitom nenamítá, že by daná informace neodpovídala skutkovému stavu věci. Zároveň nijak netvrdí, jakým způsobem byla její práva zahrnutím dané informace do napadeného rozhodnutí dotčena a není tedy zřejmé, z jakého důvodu by daná skutečnost měla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
39. Žalobkyně také namítala, že pohledávky, které žalovaný eviduje, nemají reálný základ a jsou naprosto pochybné či fiktivní. Na takto smyšlené pohledávky a smyšlenou daňovou povinnost nelze započítávat její platby v souladu s § 152 daňového řádu. Daná námitka pro svou neurčitost nesplňuje základní požadavky na žalobní bod, a krajský soud se jí nemůže zabývat. Žalobkyně nijak blíže neupřesnila, o které pohledávky či platby se jedná. Namítaná nezákonnost není nijak konkretizována.
40. Žalobkyně dále namítala, že vyhláška MMB upravující předmětnou poplatkovou povinnost je v rozporu s právními předpisy vyšší právní síly a neumožňuje jednoznačné stanovení daňové (poplatkové) povinnosti. Podle žalobkyně je na místě takovou vyhlášku zrušit. Krajský soud uvádí, že danou námitkou mohla žalobkyně zpochybňovat zákonnost hromadných předpisných seznamů. Jak krajský soud zmínil již výše, otázku jejich zákonnosti nyní nemůže hodnotit a daná žalobní argumentace věcně zpochybňující

exekuční titul, resp. hromadné předpisné seznamy přesahuje meze soudního přezkumu rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu. Pro posouzení nyní řešené věci je podstatná již pouze skutečnost, zda vyhláška upravující místní poplatek byla vydána a byla platná a účinná v příslušném poplatkovém období (kalendářním roce), za něž je poplatek vyměřován. Daná hmotněprávní podmínka pro vyměření poplatku byla splněna. Žalobkyně ostatně samotnou existenci vyhlášky upravující místní poplatek pro příslušný kalendářní rok nezpochybňuje.

V. Závěr a náklady řízení

41. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. 5. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu